

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΠΙΠΟΚΡΑΤΗ, Άρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και για την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12 1/2.—Για τις έταρχιες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (3 δρ. την τριμηνία).—Κινένας δὲ γράφεται συντρομητής ἂ δὲ στέλνει μπροστά τὴ συντρομή του.

20 Λεπτά τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὄλου τὰ κιάσκια, καὶ στὶς ἐπιταρχίες στὰ Πραχτορεία τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

**ΜΕΤΑΝΟΟΥΣΕΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΕΣ—ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ Η ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ—ΜΙΑ
ΚΑΡΙΚΑΤΟΥΡΑ—ΟΙ ΤΕΝΕΚΕΛΕΣ.**

ΟΤΑΝ ἀκούει κανεὶς μερικὸς παλιὸς πολιτικούς, σὺν τὸν κ. Στράτο λ. χ., βουτηγμένους ἴσαμε χτέες ἀκόμα στὸ Κόμμα καὶ στὸ Ρουσφέτι, νὰ βγαίνομε σήμερα, γιατί ἔτσι τῶφρε ἡ μόδα, νὰ χτυποῦνε τὰ κόμματα καὶ νὰ ξελαφυγγιάζονται κιντὰ τῆς συναλλαγῆς, θυμάται ἄθελα τὴ Μετανοοῦσα Μαγδαληνὴ καὶ τὸν παίρνουν τὰ δάκρυα, πολλὲς φορὲς καὶ τὰ γέλια.

Ἡ ὁμοιότη ὅμως σταματᾶει ἴσαμε δῶ. Γιατί ποιὸς μᾶς βεβαιώνει πὼς αὔριο οἱ ἴδιοι οἱ παλιοκομματικοί, ὁ κ. Στράτος λ. χ., δὲν ξανακολλήσουνε σὺν παλιοτενεκέδες στὴν οὐρὰ τῆς Θεοτομικῆς ἢ τῆς Ραλλικῆς συμμορίας, ἂν ἡ μόδα καὶ ἡ κακὴ μας τύχη δὲν ξαναφέρουν αὐτοὺς τοὺς κυρίους στὴν Ἀρχή;

Μετανοοῦσες Μαγδαληνὲς λοιπὸν ἔτοιμες, σὲ πρώτη εὐκαιρία, νὰ ξαναμαρτήσουν.

★

ΝΑ, πὼς συνέβηκε τὸ ἐπεισόδιο Βενιζέλου—Μιστριώτη, ποὺ ἔγραψε ἡ «Ἀκρόπολις», ποὺ τὸ γράψαμε καὶ μεῖς στὴ σελίδα 201, σὲ τοῦτη δὴ τὴ στήλη.

Μᾶς τὸ δηγήθηκε ὁ φίλος Στέλιος Χιριτάκης, καθὼς τᾶκουσε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἴδιου τοῦ Βενιζέλου.

Πῆγε ὁ Μιστριώτης στὸ Ὑπουργεῖο καὶ τὸν ἀντάμωσε — Κύριε Πρόεδρε, τοῦ εἶπε, νὰ πάψετε τὸν Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας γιατί εἶναι μαλλιαρὸς.

Ὁ Βενιζέλος χαμογέλασε. Ὁ Μιστριώτης ξακολούθησε: — Τότε νὰ βάλετε μεθαίρριο στὸ Σύνταγμα πὼς ἐπίσημη γλῶσσα εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ.

— Μά, κ. Μιστριώτη, τοῦ εἶπε ὁ Βενιζέλος, δὲν εἶναι καμιὰ ἀνάγκη νὰ μπεῖ στὸ Σύνταγμα αὐτὸ ποὺ λέτε. . .

— Μὰ στὸ Κρητικὸ Σύνταγμα. . .

— Ναι, τὸ βάλαμε στὸ Κρητικὸ Σύνταγμα γιατί εἶτανε ἀνάγκη νὰ μπεῖ. Ἰσαμε τότε στὴν Κρήτη ἐπίσημη γλῶσσα εἶτανε ἡ Τουρκικὴ,

— Βάλτε τότε στὸ δικὸ μας τὸ Σύνταγμα πὼς ἐπίσημη γλῶσσα εἶναι ἡ Καθαρεύουσα. . .

— Νὰν τὸ βάλω, μὰ νὰ μοῦ δώσετε πρώτα καὶ τὴ γραμματικὴ τῆς καθαρεύουσας ποὺ θέλετε, γιατί εἶναι πολλές οἱ καθαρεύουσες, νὰ τὴν ἐπισπανάω μέσα στὸ Σύνταγμα.

Καὶ τέλειωσε ἡ φέστα.

★

ΕΙΔΑΜΕ μιὰ καρικατούρα πιτυχημένην στὴ «Σατιρικὴ Ἐφημερίδα» τῆς περασμένης Τρίτης. Ὁ Βενιζέλος, κιντώντας στὰ χέρια του τὸ «Νουμᾶ» κ' ἔνα κιντσίκι, στρώων στὸ κοντὸ τὸν Ὅμηρα καὶ τὸ Σωκράτη. «Ἡ Κυβέρνησι (λέει ἀπὸ κάτω ἡ σύνταξι τοῦ φύλλου) τῆς Ἀνορθώσεως ἐκφράζουσα εὐχὴν κατὰ τῶν κλασικῶν σπουδῶν.»

Ὅσο εἶναι ἔξυπνη ἡ καρικατούρα, τόσο εἶναι ἄταχαι τὰ λόγια ποὺ τὴν κορνιζάρουνε καὶ ποὺ ἀποδείχνουνε Μιστριώτικη ἀντίληψη τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος.

★

ΣΑ συλλογίζεται κανεὶς μερικὸς κυρίους ὑποψήφιους καὶ σὺβλέπει μάλιστα καὶ τὶς εἰκόνας τοὺς κολλημένους στοὺς δρόμους καὶ στὰ μαγαζιά, ξεφρονίζει ἀπελπιστικά:

— Τόσο πολὺ, θε μου, ξέπεσε αὐτὴ ἡ χώρα, ὅστε νὰ πιστεῖται ὁ κάθε κ. Τενεκὲς πὼς μπορεῖ νὰ τὴν ἀντιπροσωπῆται καὶ νὰν τὴ σώσει;

ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔγραψε ὁ Μπούτουρας ἕνα βιβλιαράκι μὲ τὸν τίτλο «Φιλολογία, ἐκπαίδευσις, κοινωνικὴ μόρφωσις κτλ.» Γιὰ τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀξίζει νὰ μιλήσῃ κανεὶς πλατύτερα ἀφοῦ ὁ συγγραφέας του σ' αὐτὸ κρίνει τὸ πνευματικὸ περιβάλλον τῆς Ἑλλάδας: τὰ ἰδανικά τὰ πνευματικά, ποὺ μέσα σαυτὰ πρόκειται καὶ αὐτὸς στὴ ζωὴ του νὰ ἐράσῃ.

Ἡ ἀπόψη τοῦ βιβλίου αὐτῆ εἶναι ἴσα ἴσα κείνη ποὺ τὸ κάνει ἐνδιαφέρον πολὺ γιὰ νὰ τὸ προσέξῃ κανένας, καὶ ὄχι τόσο τὸ μερικὸν ξετύλιγμα τῶν ἰδεῶν τοῦ συγγραφέα γιὰ τὸ θέμα του καὶ οἱ σκέψεις γιὰ τὴν πραχτικὴ διορθωσις. Ἡλεῖ μ' ἄλλα λόγια ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τοῦ ἔθνους καὶ νὰ διευτύνῃ τὴ σκέψη του στὰ πνευματικά του θεμέλια, λέγοντας πὼς χωρὶς νὰ διορθωθοῦν αὐτὰ καὶ ἂν δὲν μποῦν, ἔπου χρειάζεται, κινουόργιες βάσεις προπάντων χωρὶς νὰ ξεκαθαρισθοῦν τὰ παλιὰ ἰδανικά ἀπὸ τὴ σκόνη καὶ ἀπὸ τὴ μούχλα, ποὺ τόσο χρόνια νωθρῆς πνευματικῆς ζωῆς ἀφῆσαν ἀπάνω τους, κάθε ἄλλη μερικὴ προσπάθεια εἶναι χαμένος κόπος.

Τὸ βιβλίον λοιπὸν ἀξίζει νὰ τὸ προσέξῃ κανένας μόνον γιὰ τὸ σκοπὸ του καὶ γιὰ τὴν κατεῖθουση ποὺ δίνει: γιὰ τὴ λύση καὶ γιὰ τὴ μερικὴ ἐξέτασή του ποὺ φαίνεται πὼς σὲ πολλὰ μέρη ὁ συγγραφέας ἢ ἔχει λάθος ἢ πραγματεύεται τὸ ζήτημά του μὲ τόσο ἐλαφρότη ὅπου ἂν δὲν ἔχει κα-